

עין משפט
גר מצוה
מו:

[illegible]

תוספות רי"ד

דראקט קיין פולט ניוטון
דריי רב חסדא דאג'י
דוה העיז בחקון חכמים
דחצי וואל שטערן וואס
דא אלס אמר טאב אפי'
דא ואחר מעידים על
דחתיה ישי פולט
דא ודלמא לא אלהים
דקיום שטרה בעלמא
דקניס נבי רבעא דממא
דאמנה דא שדוה פ'
דא תרימס על השפי
דמא' מן מכוה ודאמר
דא חביר ודא תכח ודא
של חבירי ודא אלהים
דאפי' דמחברוה דאמא
דא לומי ודא תכח יד
דא אנוי נאמרי ודא
דא ודא חבירי אלא
דאריס סוים להעדע
דא ודא תחבירי ודא
אנצורא' אן השוק
דא להעדע על תכח יד
דא חתירי אפי' שיש
דא עליו שני עולם
דא ודא ודא דא חבירי

וְכִי יִרְעַע אֲמָרָה אֶת
מִרְיָם שְׂשִׁימֶיהָ עַל כֶּתֶב
זֶה יִשְׁמַן יִשְׁמַן עֵצִי הַכֹּהֵן
שֶׁבִשְׁבֹּשׁ וּבִשְׁמִיטָה עִם
כָּח יֵן הַשֶּׁקֶל לַחֲדִידָה
כֹּה יֵן עַל שֵׁן נִמְצָא
אֲמֹתָיו עֵצִי אֲמֵנָה הַחֲלוּ
עַל עַד שֶׁשֵּׁן שֶׁכָּח שֶׁרֹא
חֲצִי עַל מִי חֲצִי עַל
עַד שֶׁשֵּׁן שֶׁלֹּא הִתְמַנֵּן
אֵמֶר שֵׁן שֵׁנוֹ עֲרִים
יִקְרֶה דָּבָר דִּמְשָׁמֶה חֲצִי
דָּבָר עַל מִי הוֹצִיָּה דָּבָר
עַל מִי הוֹלֵךְ כִּשְׁמֹרֶה
וְאֵין לִי תִּקְנֶה עַד שֶׁפִּירוֹ
שִׁנִּים כֵּן הַשֶּׁקֶל עַל כֶּתֶב
עַד שֶׁשֵּׁן וְלֹא יִצְרֹחַ אֶת
עַד אֲחִי וְהָכֵן נִבִּי טַ
כִּשְׁמֹרֶה כִּמְשֵׁן תִּחֲצִי
שֵׁנוֹ אֲחֵרֵי אֶל כִּשְׁנֵי הָכֵן
הַגֵּן עַל מִי הִיטְוִמֶנֶה הָכֵן
עַד שֶׁשֵּׁן וּבִשְׁמִיטָה עִם
חֲצִי לַחֲדִידָה עַל חֲתִמָּה
הַשֵּׁן אֲחֵרֵי אֲמֹתָ הַחֲדִידָה
אֵין צָרִיךְ לִי הוֹדִשְׁלִי
נִמְצָא אֶלֶּין יִשְׁמִיטָה
עִם אֶל כִּשְׁמִיטָה יֵן אֲחִי
אֲחִילֹמֶיךָ שִׁנֵּי שְׁתֹּרֹת
דַּעֲלֵמֶךָ לֵאמֹר מִמֶּינִי אֶל
בְּחִלּוּדִי (לְחִיטוֹת) בְּחִלּוּדִי
שִׁיטָה אַחֵר עַד דָּאֲמִר
מִסְּקִיךְ לִי דָּבָר אֲשֶׁר מִי
אִכָּה מִדִּי אֶלֶּין מִסִּק
אֲחִי בְּכִלְיֵי הַחֲדִידָה בְּחִלּוּדִי
וְהַשְׁתָּ אֲדִמָּא אֶל בְּחִלּוּדִי
מִסִּל מִי הָחֵם כִּי
שְׁתֹּרֹת לִי הוֹדִשְׁלִי
לְבִדֵּי הוֹדִי צָרִיךְ לַחֲדִידָה
אֲחֵל עַל שֵׁן קִימֶי שִׁמֵּל
אֶלֶּין דָּאֲרֹה הַשְׁלִיחַ
אֲכֵן עַל שֵׁן הַגֵּרִים מִי

המביא גם פרק שני גימין

חֲנִי הוא עד שני פסוק. וז"ל ומי איכא מידי דלילוי אמר כפי
תחם כשר ומשום דלאמר אני הוא עד שי פסול ונראה לר"י
אמו שאומר בירושלמי דמי אמר אני הוא עד שני נעשה כנוגע
בדעות דנראה דלכך נבי להעיד כדי שתחמת השני כדי שתחמס
עדותו חמיתו וז"ל ויכין דעמלא
נש"ה הוא למה ליה למימר משום
דכולו בקיום הגט כו' וי"ל משום
ללא טעמא גמור זה אי לא
ועמלא דלא כולו בקיום הגט דלין זה
נוגע בעדות ממס:

יִרְדּוּד חֲמִשָּׁה וּמְחִיצָה חֲמִשָּׁה כ"ו.
פ"י בקונטרס (א) כל היה תרין
ומזק חמשה וקפסיוהו מחיה חמשה
פ"י מלטרנסו ליהוי חוכר רשות היחיד
קסקה לר"ת דלמר בשנת כפרק
אורוק (דף ט"ז) ונפ' כמרל דשיריון
ד"ט: דבור וחוליותו ממלטרנסו
שפדנה ונפ' שזה גנבה וזה
שעמק ועוד דלמר פרק כל גנות
פס דף כ"ג: כדדא גבי שמי מלרות
והא למעלה מוז ויש גידוד חמשה
ממחיה חמשה מדודה רב חסדא
ומתחווה וואלי ודואה פני שפדה
ומערכת שנים ולא אחד וי"ל דלענין
מלרות זו למעלה מוז איירי הכל
לגבי עלווה לענין עירוב כדמוכח פ'
גבות (א"ר כ"ג: א"ר לענין א"ר
בזה חמשה והקפ' על גבי מחיה
ומשה ללא חסיד רה"י לענין שנת
ל"ת ויחסז רה"י מטעם אלא בני
למות עליה ומשתמש דלמר כפרק
גולון (שם ע"ה) גבי מיללו כולו בידמות
ו"ל דמיידי כרצח הכרזה ללא ש"ן
ונתה עליה מידא אלף כדבר נר:
הנוטיל ידו אחת בנטיילא ואחת
בשטיילא פ"י בקונט'

בשמיטה ידיו טהורות
פלגא דידיה והאמרי
טהורות לחצאין לא
טופח וכי איכא משקד

וְיִזְכְּרוּ לְרַבְּוֹתָם וְקִרְבָּוֹתָם הֵכִי לָא וְזוֹ בְּלִבָּד לְדָא מְסַקֵּיד כֻּלָּא אֲלֵהָ מִמֶּנְהִי לָא אִירִי לְשִׁמְעִין שׁוּר רַבּוּתָא וְזִי הוּא נָחִים לְרַבּוּתָא הוּי מִמֶּנְהִי מְלִי וּמִידִּי וְקִרְשִׁי לָךְ אֶחָד אֹמֵר מִפְּנֵי נִגְבָּה וְאֶחָד אֹמֵר מִפְּנֵי מִימִינָה הוּא אֶבֶל הָשָׁא דִּמְנָה לָךְ בִּישָׁא מִוֶּסֶק וְאֹמֵר וְלֵא וְזוֹ בְּלִבָּד דְּאֶחָד קִמְסִידִי אֲבֹלֵה מִימִינָה פִּסְלִי יִירוּד חֲמִשָּׁה לְעֵינִי שֶׁנֶּה שֶׁנֶּה דְּמִנְמוֹק חֲמִשָּׁה וְהִקִּיפוּ מִחֲלָה חֲמִשָּׁה: אֵין מְלַעֲרִין לְהִיּוֹת בְּחֻבוֹ רִיהַ שׁוּר בִּי מְרִי מְרִישִׁים וְהִיטֵּן לְהַלְחִין לִלְבָּל חַד פִּלְגָּה שְׁעוֹרָא: מִמֶּנְהִי אִוָּה שְׁעוֹרָא וְקִרְבָּו מִשְׁרִי טַרְהֵר הֵכִי מִפְּרַשׁ כֻּלָּא בְּשֶׁנֶּה וְחִוּין קִי הֵכִי יִזְכְּרוּ לְרַבְּוֹתָם וְקִרְבָּוֹתָם: וְאֶחָד מְסַקֵּיד: בְּנֵהר בְּמִי אֶחָד כְּשִׁחְוִילֵיהֶם וְנִגְבָּה וְחֹזֵר וְנִטֵּל מִזֵּי הָאֶחָד: דְּאִיבָא מְסַק עוֹפֵס: כְּשִׁחְוִילֵיהֶם

עלמה לא אס נ'צטרף עס אחר מן השוק עמו להעיר על א' מן העדים לא מעלה ולא מוריד ולא גזר האי אטו שטרות דעלמא דלז מהימן בלחודיה ונדחו גם דברי רבא אלא אמר רב אשי אפי' אמר אני עד שני פסול מ"ט אי כולו כקיום שטרות או כולו כחקוק חכמים פ"י כיון שאין כאן ע"א אלא השליח לבדו אימתי הימננה רבנן כבי תרי בשמיעי על

הוא ואחר. השליח ואחד מ
אלה השליח לצדו ואפי' אחר
אחר עמו פסול: אפי' לאית
החומים על השטר ומת

הוא ואחר מעדין על חתימת די שני פסול
המאי טעמא אתו לאיחלופי בקיום שטרות
דעלמא וקא נפיק נבי ריבעא דממונא אפומא
דחד סהרא מתקין לה רב אשי *מי איכא
מימדי דאילו מסיק ליה איהו לכוליה דיבורא
כשר השתא דאיכא חד בהדיה פסול אלא
אמר רב אשי *אפילו אומר אני הוא עד שני
פסול מאי טעמא או כולו בקיום הנוטא
כולו בתקנת חכמים תנן בפני נכתב כולו
בפני נחתם חציו פסול איך חציו היכי דמי
אילמא דליכא דקא מסהיד עליה כלל
השתא אחד אומר בפני נכתב ואחד אומר
בפני נחתם דהאי קמסהיד אכולה כתיבה
והאי קמסהיד אכולה חתימה פסול חציו
ומביעי' מרב או כדרבא אמר לך רב חסדא
לאפוקי סהרא אמר לך רב חסדא
ולמעמך בפני נכתב אבל לא בפני נחתם ל"ל
אלא לא זו אף זו קתני הכא נמי ^(א)לא זו אף
זו קתני אמר רב חסדא ^(ב)גידור חמשה ומחיצה
חמשה אין מצטרפין עד שיהא או כולו במחיצ'
או כולו בגידור דרש מרימר ^(ג)גידור חמשה
ומחיצה ה' מצטרפין י' והלכתא מצטרפין בעי'
מחיצה אידם טהורות לחצאין אין טהורות
לחצאין היכי דמי אילמא דקא משו בי תרי
למרביעית והא ^(ד)תנן י' מרביעית נוטלין לידים
לאחד ואפ' לשנים ואלא דקא משי חדא חדא
דידה ^(ה)והתנן י' הנוטל ידו אחת בנשילה ואחת
בשטיפה ידיו טהורות ואלא דקא משי פלגא
פלגא דידיה והאמרי דבי ר' ינאי י' ידים אין
טהורות לחצאין לא צריכא דאיכא משקה
טופח וכי איכא משקה טופח מאי הוי והתנן
הנצוק

ה"ה דבנת אחת נמי לא
 ידיו וז' מנלי אחר ורבינו מס
 שטיפיה אחת ידו טטורה
 וזהו מהניא וזה"ש משטיפיה
 פטמים טטורה כנחה
 וטניס ועל זה קאמר
 שהא כשהיט ידו טטורה
 וטניס וקא מטיס כפיסא
 דט טטור מרביס אפי'
 השתא דליכא אלא שטיפה
 אחת אין לרר רביעית כי
 שטיפה מרובת כשמים:
 הנלוק

משמע לן פשוט קמפרס לא
 אלא הא דרבי אשי דהיא ו'
 בשאר שטרות נמי פסול כי
 הילך בוגו נמי ש"ך למס'
 דלך ונא' בשליח המדייר כי
 היכירא דאזכרורא לאסחדי
 ודמאמרין בפירקא קמא (נש)
 דבעית לימור דמאמר לא
 לא סבר לה: דפני נכתב אש
 בפני נכתב כולו בפני נחתם
 אלא עני כרחק חשני דמאמר
 מאי דעני כה. ודקראן לן לי
 קמי ואזכרתי דמאנ' דנקיט

ד דלג אקסיד כלל אלז אף ו' צפני נחםס חזיו פסול
 ו' הוה נחםס לרבוטא הוי מנ' לה לדידי אלז היז גופא הוה
 צפני נחםס ואחד אומר נחםס מינה שמעינן דר"ש
 ומוסרין ואומר לען ו' צלזד לדיכא סהדותא דרזין חזיו אלז
 חשפא. וזען שבת דרעינן מחליה גבוהה שפרא א
 מנערפין. להיות צבור רה"י. ואידי דלחייז לעיל בלא
 לכל חד פלגא שיעורא: מרבישין. כלי מחזיק רביעות
 ומפסא בכל הבשר (חולין קפ.) דמיש חזיו דייס. והדר כ'
 צבישין. צביה בנ' כשה: פלגא פלגא דייס. עד היבב
 איכא שפרא עופא. כשחזר ונטל חזיו השני. לא יגיב

א מוריד ולא גורד האי אטו שטרות עד שני פסול מ"ט אי כולו כקיום הדימונה רבנן כבי הרי בשמיעד על

מסורת הש"ס

(א) [סוריות ב. וסנ"]
(ב) [עירובין לג: (ג) שם,
(ד) נזיר לה. ימים פ"א מ"א
חולין קו. פ"ש, (ס) [לג']
רש"י ז"ל וההנצח אכל
לג' ר"ת שפיר גרסינן
וההנן דהך דנעל ידו אחת
משטיפה אחת כו' היא
משנה א פ"ב דירידם, (ז) ימים
פ"ב מ"א, (ח) [ידו רש"ש].

הגהות הב"ח

(א) תד"ה גידוד כ"י אס
היה חרץ. ג"כ ע"י פוסק ד
ע"כ תד"ה פחות שהאריכו
כזה:

מוסף רש"י

גידוד חמשה ומחצה
חמשה. חזר שקרקעית
גובה חמשה טפחים
והוסיפו על אותו גובה
מחצה חמשה (שורובי צנח).
מרבועית נוטלין לידים
לאחר ואפילו לשנים.
ואציג דלים כזה כדי
רביעית לפני כחול
ולחשון הוא היה כדי
שיצור מכלה (גידוד לח).

ומספות רי"ד (המשך)

[illegible]

(ה) נראה דל"ל ונטל חצי הפרס וניגב יחזר ונטל חצי האחר וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones